

פניני פרשת השבוע

נושא השבוע: גדול השלום

פרשת קרח

בס"ד | גיליון מס' 184

כיצד הילד האילם החל לפתע לדבר?

ולא יהיה כקורח וכעדתו (י"ז, ה)

לא יאומן כי יסופר! עד היום חשבנו שכדי לחיות בשלום צריך לוותר, להפסיד, לאבד ממון או כבוד. החשיבה הרווחת היא מי שחי בשלום עם השכנים - ויתר על חלקו ברכוש המשותף, מי שחי בשלום עם משפחתו - כנראה איבד חלקים מירושת הסב העשיר, ומי שחי בשלום עם המתחרים העסקיים שלו - בוודאי מפסיד רווחים עצומים שהיו יכולים להתגלגל לכיסו...

בא השל"ה הקדוש, ומורה באצבע: הפוך! בדיק הפוך! המחלוקת היא הגורם לאיבוד הפרנסה, מחלוקת אחת - מאבדת מאה פרנסות! כל מחלוקת שאנו רואים - מביאה עוד 100 איש אל מתחת לקו העוני! - כמה כואב!

ואילו השלום - לא מצא ה' כלי מחזיק ברכה גדול ממנו! - דווקא השלום הוא שמביא

בכנפיו את הברכה והפרנסה, רק השלום הוא שביכולתו

להביא אושר ועושר. אם יהודי רוצה לוודא שפרנסתו

לא נפגמת, שהכנסתו משתפרת, שהוא הולך ומתעשר

- שיחפש היכן הוא יכול לוותר, כיצד הוא יכול להרבות

שלום בעולם.

הבה נחפש כל הזדמנות להרבות שלום, לחיות בשלום

איש עם רעהו. לדעת ששווה לוותר על הרבה דברים,

גם אם צודקים, גם אם נגרם לנו עוול, גם אם ההגיון

בצד שלנו - עדיף בהרבה לוותר, זה פי מאה יותר

ריווחי וכדאי. כי ככל שיהודי מוותר יותר - כך הוא זוכה

לעושר ואושר. ככל שיהודי מתאמץ למען השלום - כך

הוא זוכה בברכה. ככל שנחיה בשלום - כך תגדל ברכת

שמים בכנסתו ובכל מעשי ידינו!

דממה מזורה שנפתרה...

הסיפור הבא התרחש בשנת תשנ"ט, לפני 19 שנה.

הר"ר שלום הופמן ורעייתו היו מאושרים עם בנם

הפעוט המתוק אותו זכו לחבוק בשמחה ובטוב לבב,

ולפתע, בעיצומו של חודש ניסן, חרב עליהם עולמם,

לפחות כך. למרות שנוולד והתפתח כילד נורמלי לכל

דבר, לפתע, ללא שום התראה או סיבה הגיונית, הילד

בן השלוש נאלם, הפה הקטן שלא הפסיק לללה, דמם

ושתק, שקט מחריר ומאיים...

ההורים לא ידעו את נפשם מצער. הגנת הרגיעה

והסבירה כי הדבר יכול לקרות עקב חופשת הפסח, אך כשהדבר הלך וגמשך אל תוך

הקיץ - כבר היה ברור כי מדובר במשהו מזוה, מדאיג, מפחיד ממש. 'הרי עד עתה הוא

דיבר כאחד האדם', השתקה האם בבכי, 'מה קרה לו פתאום? כיצד זה שהילד הקטן

איבד את כוח הדיבור שבפיו, ונאלם דום לפתע? איך זה קרה?' - לא ידעו ההורים

הפסד משתלם...

אל בית הגאון רבי נתן צבי פינקל זצ"ל, ראש ישיבת מיר, נכנס יהודי עשיר מאוד, מתורמיה הבכירים של הישיבה. הוא הגיע בטיסה מיוחדת מארצות הברית, שאלה עסקית חשובה לפניו: מוצעת לו עסקה משמעותית, אשר אמורה להניב תשואה של מאות אלפי דולרים, אך פעולות מסוימות בעסקה עלולות לגרום למחלוקת במשפחה. ועתה נפשו בשאלתו אם לבצע את העסקה המדוברת, כשרווח אדיר מוטל על כך המאזניים, ומנגד, סיכוי לסכסוך משפחתי...

ראש הישיבה לא נענה מיד, השאלה מורכבת מדי מכדי להשיב עליה בחטף. רק כעבור יומיים השיב לו, כי אם יש סיכוי של 10 אחוז שהעסקה תביא לסכסוך משפחתי - עדיף לוותר עליה ועל הרווחים העצומים הגלומים בה...

הגביר החליט להתגבר על רצונו ולוותר על רווח העתק, ולא ביצע את העסקה. וסוף דבר, שעשה עם הכסף עיסקה אחרת, שהניבה יותר מ-700,000\$ רווח יותר מהעסקה היא שנגנזה כדי למנוע מחלוקת...

המסר ברור: השלום הוא כלי מחזיק ברכה, המריבה לא יכולה להניב רווחים, ואם כן - אלו רווחים מדומים. הרבה יותר משתלם להשקיע בשלום, כי בסופו של דבר - הרווחים גדולים בהרבה, ומניבים תשואה כפולה ומכופלת!

זכה העם היהודי, בניו בחיריו של הקדוש ברוך הוא, להיות מבורך, מקודש, נעלה ומושפע ברוב טובה, יותר מכל האומות. מאז הפך העם היהודי לעם, הוא זוכה לברכה מיוחדת ולמתנות טובות ואיכותיות, להן הוא זוכה מתוקף היותו העם הנבחר. אלו מתנות ייחודיות לכלל ישראל יחדיו, וגם מתנות פרטיות אישיות, בהן זוכה כל יהודי לעצמו.

ואחרי שיהודי זוכה בכל כך הרבה מתנות, הוא צריך לשמור עליהן, לוודא שאינו מאבד אותן, שהוא מנצל אותן היטב. הוא צריך משהו עוצמתי שיחזיק בעבורו את ברכת שמים, שיוודא שהוא לא מאבד אותה. שתלאות החיים וניסיונותיהם לא גורמים לו לאבד או להחמיץ הזדמנויות...

את הכלי הזה לא רק אנחנו מחפשים. אבינו האוהב, אבא שבשמים, גם הוא מחפש. גם הוא מבקש לגלות לנו את הסוד מה ישמור לנו על ברכתו, מה ימשוך עלינו עוד ועוד השפעות טובות משמים. בורא עולם מגלה את תוצאות החיפוש:

'לא מצא הקדוש ברוך הוא כלי מחזיק ברכה לישראל' - חיפש ה' כלי מחזיק ברכה, שביא לנו את השפעתו הטובה, שיעניק לנו מרוב טובו, ולא מצא... -

'אלא השלום!'

השלום הוא הכלי. חיים של שלום, של אהבת חברים,

של אחוות ידידים - זה מה שמחזיק את הברכה, אין

כמוהם להעניק ברכה וטובה לכל יהודי באשר הוא.

חיים שיש בהם מחלוקת הם חיים חסרי טעם, מלווים

תמיד בטעם מר של שנאה, מרמור, כעסים ואכזבות.

לעומת זאת, חיי שלום - אלו חיים מאושרים וטובים,

חיים של ברכה!

פרשת השבוע חושפת בפנינו את כוחה ההרסני של

המחלוקת, את הארס הנורא הטמון בה, את ערעור חיי

השלווה וההשלכות הנוראיות של המחלוקת. לעומת

זאת, חיי שלום, הם חיים באווירה אוטופית, מרוממת,

שלווה ומאושרת. אין מריבות, אין חיכוכים, אין

כעסים - כולם מחייכים זה לזה ומעריכים זה את זה,

חיים באושר מתוך כבוד הדדי.

כל האמור הוא דברים פשוטים, הן מי לא מעדיף לחיות

בשלום? מי לא רוצה לחיות חיים מאושרים נטולי מחלוקות? - הרי זו שאיפתו של

כל אחד מאיתנו!

הבעיה מתחילה כשהוויתור דורש מחיר, כשנדרשת השקעה כדי לשמור על האווירה

זכה ממחלוקת. כאן עלולה להיווצר בעיה: להשקיע בשביל השלום? לוותר למען

האחוה? להתאמץ למען שימור האווירה הטובה? האומנם, שווה להשקיע כסף,

לוותר על דברים בעלי ערך, להקריב דברים חשובים למען השלום?

מגיע השל"ה הקדוש, וחושף תגלית מדהימה: ההשקעה בשלום - היא השקעה

כלכלית לכל דבר, כדאית מאין כמותה. ההשקעה בשלום מבטיחה שפע של פרנסה,

פוחתת פתח אדיר של ברכה. שלום הוא כמו מניה של חברה בורסאית מצליחה - ככל

שהשקעת בו יותר, הרווחים שלך גדולים יותר!

לעילוי נשמת
ר' שלמה פּרץ ז"ל בן מאיר הלוי גולדשמיט (אריאלי)
ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת
הר"ר משה יהודה ב"ר שלמה ז"ל מרמורשטיין
נלב"ע כ"ז אייר תשע"ח ת.נ.צ.ב.ה. | הנוצח ע"י המשפחה

